

Motion till riksdagen 2019/20:210

av **Hans Eklind (KD)**

Sena aborter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en översyn av praxis för sena aborter och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Neonatalvårdens framsteg har skapat etiska dilemman som gör att gamla gränser inom abortlagstiftningen måste ses över. När lagstiftningen utformades för drygt 40 år sedan tog den fasta på fostrets möjlighet att överleva. Framstegen har dock medfört att det som tidigare inte betraktades som livsdugligt idag är ett barn, även i juridisk mening, som riskerar att aborteras.

Utvecklingen gör att tidsgränser för abort idag kolliderar med tidsgränser där det är möjligt att rädda ett foster till liv. Det är den övre gränsen, som enligt praxis är satt till vecka 21 plus 6 dagar, som idag inte längre är tillämplig då abortlagen klargör att livsdugliga barn inte får aborteras. Ska barn som visar livstecken ses som ett barn med sina rättigheter eller ska beslutet om abort fullföljas och insatser därmed inte vidtas?

Neonatalvårdens framsteg gör att vi måste klara av dessa svåra etiska samtal och föra dessa ödmjukt samt med viljan att förstå varandra. Vid sidan av de medicinska framstegen har vi att även ta i beaktande att felmarginalen avseende när en graviditet börjat alltså kan uppgå till en vecka. Det gör att regeln om att en abort ska vara slutförd senast vecka 21 + 6 i sig är svår att säkerställa. För nästa dag, från 22 veckor, är fostret ett barn och ska därför folkbokföras som dödfött.

När abortlagstiftningen kom till 1974 beviljades abort upp till vecka 24. Bakgrunden var att man då kunde rädda barn från och med vecka 28. De medicinska framstegen gör att vi nu måste se över denna gräns igen. Livsduglighetskriteriet (SFS 1974:595) kräver detta. Idag vet vi att 40 procent av de för tidigt födda i vecka 22 överlever och då måste vi vara beredda att justera ned den övre gränsen för abort för att bibehålla säkerhetsmarginaler som möjliggör att vi undviker situationer där ett sent aborterat foster kvider, rör på sig och där hjärtat slår.

I en rapport från Statens medicinska råd (Smer), april 2019, konstaterade rådet att etiska frågeställningar i samband med sena aborter nära gränsen för medicinsk livsduglighet, med särskilt fokus på frågan om foster som visar livstecken efter sen abort, finns: ”Ur människovärdesynpunkt finns [det inte] någon skillnad mellan ett foster som visar livstecken efter en sen abort och ett extremt för tidigt fött barn; båda är barn och har människovärde och omfattas därmed av grundläggande rättigheter som rätten till liv.” Smer menar dock att livstecken per automatik inte ska leda till att fostret räddas då det finns stora risker för funktionsnedsättning samt föräldrar som saknar vilja att ta hand om barnet. I den omfattande rapporten föreslår Smer att regeringen bör överväga att utreda en fast veckogräns för abort.

Som kristdemokrat står jag bakom svensk abortlagstiftning. Ska vi stå upp bakom intentionerna i lagstiftningen – fostrets möjlighet att överleva – måste vi, vid behov, vara redo att justera gamla tidsgränser.

Hans Eklind (KD)